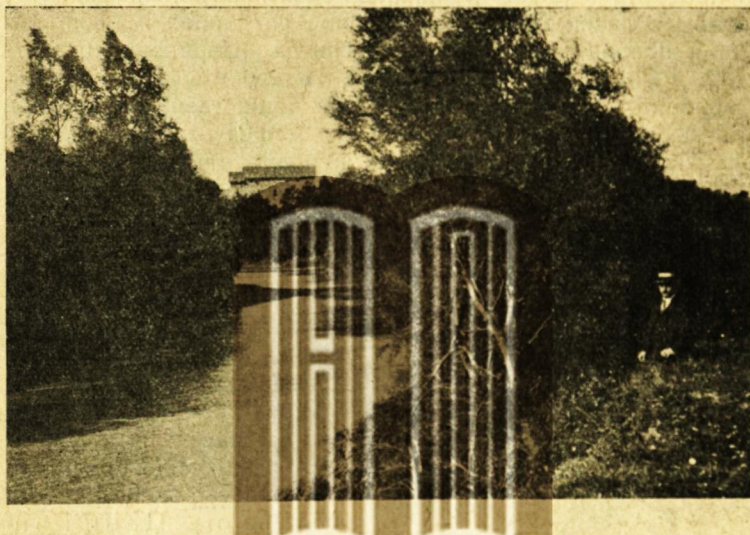

трудъ отъ „бахчата“ и да постъпи на учение въ тамошната гимназия. Тоя поривъ се осъществилъ и по-късно, жадната му за наука душа го пониса въ Русия, кждето като волнослушатель той следва естественитѣ науки въ Киевския университетъ. Отъ 1862 до 1869 година той учителствува вече въ Кара-гачъ (Бесарабия), а после 3 години въ Русе. Априлското възстание презъ 1876 година го заварва учителъ въ Габровската гимназия. Народнитѣ възстания срещу турското

Фиг. 56. Живописния изгледъ при мелница „Гиранъ“.

робство намиратъ отзвукъ и въ неговото борческо сърдце и той излежалъ два месеца въ Търновския затворъ, като уличенъ въ народнитѣ борби и отъ тамъ го освобождаватъ рускитѣ войски презъ 1877 година. Следъ освобождението заемалъ разни видни обществени служби и е билъ избранъ за народенъ представителъ въ I-во Велико народно събрание за учредяване на конституцията въ В. Търново. Дълги години Гинчевъ е билъ училищенъ инспекторъ въ Врачанско и Орѣховско, а следъ това учителъ въ Ломъ и Търново.

На книжовната му дейность принадлежатъ „Български басни“, които издалъ въ Русе презъ 1870 год., а следъ това второ издание въ Търново въ 1883 година; баладата „Две тополи“, печатана въ Цариградъ въ 1872 година. Други негови работи сж повеститѣ му „Зиналата стена“ и „Женитбата“. Една отъ най-художественитѣ му повести е „Ганчо Косерката“, въ която съ рѣдка непосредственостъ и сила рисува страданията на българскитѣ селяни отъ изчезналото днесъ село „Гиранъ“ при Лѣс-